

► **Radioamateurs strijken neer op een boerencamping in Kelpen-Oler**

Berichtjes laten weerkaatsen via de maan of het noorderlicht

Hoewel de meesten geen jonge honden meer zijn en het speelgoed soms nog uit de jaren 50 stamt, blijven het boys met toys.

Roland Duivis
Kelpen-Oler

Een paar keer per jaar worden er door de Veron (Vereniging voor Experimenteel Radio Onderzoek Nederland) Velddagen georganiseerd. Zo'n vijftien radioamateurs van de Eindhovense afdeling waren daarvoor dit weekend neergestreken op een kleine boerencamping in het Limburgse Kelpen-Oler. Gezellig met z'n allen bij elkaar. Drankje erbij, 's avonds barbecueën en vooral veel pielen met de radio. „Via telefoon of met een internetverbinding is contact leggen met de andere kant van de wereld erg simpel geworden. Dat draait om communicatie. Voor

draait om communicatie. Voor ons is de uitdaging om datzelfde contact te leggen, maar dan zonder deze moderne middelen of stopcontacten. Bij ons draait het om de techniek”, legt Ben Gijsen (58) uit Best uit.

In het wereldje is hij beter bekend als Papa Alfa 3 Delta Whisky Juliëtt (PA3DWJ). Er wordt nog altijd gebruik gemaakt van het NAVO-alfabet. „Het belang van radio wordt onderschat. Als er ergens een ramp of calamiteit is, vallen meestal de communicatiemiddelen als eerste uit. Dan raken de netwerken overbelast. Vaak is radio dan nog de enige wijze van

▲ Ben Gijsen legt radiocontact met PE1MYS in Eindhoven. FOTO ROLAND DUIVIS

Voor ons is de uitdaging om contact te leggen zonder moderne middelen of stopcontacten

communiceren. Die kennis mag dus niet verloren gaan.”

En zo wordt er volop geëxperimenteerd en van elkaar geleerd op de Velddagen. Vanaf het grasveld klinkt er bij een hoge, ingenieuze antenne ineens licht gejuich. PE1RXJ (Frans de Jong) en PD1DAF (Frans Jacobs) hebben het voor elkaar en zijn in jubelstemming. De mannen uit Valkenswaard hebben een bericht verstuurd en weer ontvangen door het te laten weerkaatsen op de

maan. „Moonbouncing noemen we dat. Je ziet hem nu niet, maar we kunnen de maan wel degelijk gebruiken om berichten te versturen. Ons signaal is opgevangen bij de grote radiotelescoop in Dwingeloo en vervolgens weer hierheen gestuurd. Het heeft in totaal 2,5 seconden geduurd”, legt De Jong uit.

Vanaf een afstandje bij zijn caravan ziet PH3NK dat het goed is en steekt goedkeurend zijn duim op.

„Je kunt op deze manier nog veel meer gebruiken om radiosignalen te zenden en te ontvangen. Zoals sterrenregens of het noorderlicht. De materialen daarvoor zijn allemaal erg simpel, je moet alleen wel weten wat je doet”, verduidelijkt Gijsen terwijl hij aan wat knoppen draait van een oude, militaire zendontvanger uit 1952.

Naar schatting zijn er in Nederland nog zo'n 10.000 radioamateurs. Dat ben je niet zomaar. Je moet examens afleggen en machtigingen halen om überhaupt te mogen zenden. Vliegverkeer kan bijvoorbeeld gestoord worden omdat het gebruik maakt van dezelfde kortemeterband. Misbruik is strafbaar en een ongemachtigde (piraat) kan worden vervolgd. Deze radioamateurs zijn geen zonderlinge figuren, maar doodnormale mannen, met baan, vrouw en kinderen. Ze nemen hun hobby zeer serieus. En daarbij zijn ze in goed gezelschap. De koningen van Jordanië, Thailand en Spanje zijn fervente radioamateurs, het Vaticaan maakt er gebruik van en wijlen Marlon Brando en Wubbo Ockels waren zendgemachtigd.

Ondertussen begint De Jong aan een volgend experiment. Een antennekabel wordt bevestigd aan een vlieger en als deze tientallen meters hoog in de lucht is,

wordt een kleine radio aangesloten. Binnen een paar tellen meldt zich een Engelsman.

„Normaal haal je hier bijvoorbeeld Zuid-Europa mee. Maar ik heb nog een grotere vlieger en die had ik laatst op 150 meter hoogte staan. Ik had meteen Chili aan de lijn”, zegt PE1RXJ trots. Wederom krijgt het de goedkeuring van het veld en gaan de duimpjes omhoog.

PA3DWJ